

Πηγή: ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Σελ.: 36-37 Ημερομηνία έκδοσης: 28-04-2024
Αρθρογράφος: Επιφάνεια 580.55 cm² Κυκλοφορία: 2470
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Θεσσαλονίκη της μουσικής

Μια αναφορά στην όπερα του Gaspare Spontini «Η Εστίας» (La Vestale) σε σκηνοθεσία του Στέφανου Κορωναίου και μουσική διεύθυνση Philippe Forget, και στο «Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου» της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης με τον πιανίστα Βασίλη Βαρβαρέσο

Του
ΚΥΡΙΑΚΟΥ Π. ΛΟΥΚΑΚΟΥ

Επεκτείνοντας μian έκτακτη ανταπόκριση από τη Θεσσαλονίκη, οφείλουμε, έστω και καθυστερημένα, την αναφορά στον κύκλο τριών παραστάσεων της σπανιότατα αναβιούσης διεθνώς όπερας του Gaspare Spontini «Η Εστίας» (La Vestale). Ένα ευθύβολο τελευταίο αφέρωμα στην 100ή γενέθλια επέτειο της Μαρίας Κάλλας, που έλαβε χώραν στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης σε συνεργασία του ρεπερτοριακά εναλλακτικού Teatro Grattacielo της Νέας Υόρκης με τον Δήμο Θεσσαλονίκης. Η αναβίωση της «Εστιάδος», με πρωταγωνιστές μian εμφανώς μεταμορφωμένη Κάλλας πλάι σε έναν εξίσου ελκυστικό, οπτικά και φωνητικά, Franco Corelli, πηγές έμπνευσης για την υψηλής αισθητικής παραγωγή του Lucchino Visconti, είχε αποτελέσει σταθμό, εν έτει 1954, στην επανανάκληση ενός λησμονημένου μελοδραματικού ρεπερτορίου, αν και δεν διασφάλισε την αποδοχή του έργου στον πυρήνα του δραματολογίου.

Στην παράσταση της 10ης Δεκεμβρίου που παρακολούθησαμε, η καλαίσθητη σκηνοθεσία του Στέφανου Κορωναίου, με ενεργητικά επιστράτευση της video art και εύλογης ενδυματολογίας (αμ-

φότερα διά χειρός Λυδίας Βενιέρη), καθώς και υποβλητικά αισθαντικών φωτισμών του Δημήτρη Κουτά, δημιούργησαν ευμενές πλαίσιο για την Giulia της διεθνώς ειδικευμένης στον Σποντίνι υψιφώνου Αλεξίας Βουλγαρίδου και τον Licinio ενός παλαιού και αγαπημένου γνώριμου της συμπρωτεύουσας, του τενόρου Marcelo Alvarez, που χάρισαν όσο πιο δόκιμες ερμηνείες μπορεί κάποιος να απολαύσει στη σύγχρονη εποχή. Τους υποστήριξε μια διεθνής διανομή, από την οποία εξαιρούμε την Πρωθιέρεια της μεσοφώνου Marina Comparato και τον Αρχιερέα του βαθυφώνου Marco Spotti. Ο Philippe Forget διηύθυνε με εμφανή προσήλωσή τη Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης (διδασκαλία Μαρίας Κωνσταντινίδου) και τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης σε μια παράσταση άξια της αγάπης και της μνήμης μας.

Αρκετά αργότερα, στις 29 Ιανουαρίου, κατευθυνθήκαμε στο Φουαγιέ του Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης για την εναρκτήρια εκδήλωση «Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου» της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Σε μια ατομική εμφάνιση υπό τον προγραμματικό τίτλο «Ο Ρομαντικός Περιηγητής», ο πιανίστας Βασίλης Βαρβαρέσος ερμήνευσε εν αρχή την σονάτα αρ. 2, έργο 27, την επονομαζόμενη «του Σελινόφωτος» του L.v.

Beethoven. Ήταν μια εντόνως ιδιοσυγκρασιακή ανάγνωση, με ιδιαίτερος στωική έκθεση του κοσμάγαπτου θέματος και μεταπτώσεις της δυναμικής να ισοσταθμίζουν τον σταθερό σφυγμό της μετρικής προσέγγισης. Μετά από επίσης ρυθμικά επιπλεγμένη διαδρομή του β' μέρους, η τρικυμιώδης υπερβολή ενός τάχιστου φινάλε επιβεβαίωσε με τη δεξιοτεχνία του καλλιτέχνη, αλλά λειτούργησε εκκωφαντικά στην ακουστική του συγκεκριμένου χώρου. Κατόπιν, αντί του προβλεπόμενου R. Schumann, ο μουσικός επιδόθηκε σε δύο συνθέσεις του γεννημένου την ίδια χρονιά Frederic Chopin. Την 1η μπαλάντα απέδωσε με εικονολατρική προσήλωσή στις τρυφές και πονεμένες παραγράφους, αξιοποιώντας παράλληλα δαιμονικές δακτυλικές ευκαιρίες δεξιοτεχνίας της κλάσης του. Αντίστοιχα βιωμένη εκτυλίχθηκε και η Βαρκαρόλα, με ανάδειξη λεπτομερειών και αυτοσχεδιαστικά ρομαντικά διάθεση. Το πρόγραμμα, με σύντομη γλαφυρή εισαγωγή του ερμηνευτή, ολοκλήρωσε μια συμπαγής, αδρά αφηγηματική, δακτυλικά επίζηλη και ερμηνευτικά εμβριθής «Σονάτα μετά από μian ανάγνωση του Δάντη». Το πάνω ζωγράφησε σαγηνευτικά τις από σκηνής υπεσχημένες «πολύχρωμες εικόνες» του Fr. Liszt, με τεχνικά και ερμηνευτικά ευστάθεια για το προγραμματικό αυτό πιανιστικό επίτευγμα.

